RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 84.551 van 6 januari 2000
in de zaak A. 88.619/XII-2371.

In zake : Etienne VAN TRAPPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de stad BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. BLANCKE,
kantoor houdende te TERVUREN,
Puttestraat 78.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne VAN TRAPPEN op 23 december 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de burgemeester van de stad Brussel van 20 december 1999 houdende bevel tot sluiting van het hotel 'Europe Studio', Koopliedenstraat, 4, te Brussel gedurende een periode van drie maanden";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. BLANCKE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker het hotel 'Europe Studio' uitbaat op het adres Koopliedenstraat, 4, te Brussel; dat hij niet betwist dat het hotel zo goed als uitsluitend leeft van kamerverhuur op uurbasis;

Overwegende dat de politie van de stad Brussel in de loop van oktober 1999 een administratief onderzoek ingesteld heeft in de wijk en dat ter gelegenheid daarvan verschillende personen in een administratief verhoor hun bevindingen hebben neergeschreven over de leefsituatie in de wijk, waar de straatprostitutie sinds enige tijd een bekend gegeven blijkt te zijn; dat de politie vervolgens in oktober en november 1999 avondlijke en nachtelijke (tussen 20.00u en 1.30u) waarnemingen heeft gedaan in de Koopliedenstraat waaruit gebleken is enerzijds dat de prostituees die zich tijdens de vermelde uren in die straat en in de onmiddellijke omgeving opstellen, zich met hun cliënt begeven, en wel uitsluitend, naar de 'Studio Rose', Koopliedenstraat, 6, of -sinds de wederopenstelling van dat pand op 5 november 1999- naar de 'Europe Studio' van verzoeker en anderzijds dat op de uren dat de prostituees in het straatbeeld verschijnen er een sterk verhoogd verkeer in de straat met talrijke overtredingen vastgesteld is evenals andere vormen van last zoals lawaaihinder door discussies tussen prostituees of

klanten en het achterlaten van afval;

Overwegende dat de politie van de stad Brussel op 16 december 1999 aan de gerante van de 'Studio Rose' en op 20 december 1999 aan verzoeker een ontwerp van besluit van de burgemeester -ontwerp omdat het niet gedagtekend noch ondertekend was, maar dat voor het overige verschijnt als een formeel besluit van de burgemeester- heeft overhandigd waarbij hun respectieve inrichtingen 'Studio Rose' en 'Europe Studio' op grond van artikel 134quater van de nieuwe gemeentewet voor de duur van drie maanden zouden gesloten worden op grond van de overweging 1/ dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen de uitbating van de twee inrichtingen en de aanwezigheid van prostituees in de Koopliedenstraat en de omliggende straten en dat de prostituees klanten en kijklustigen aantrekken die een verhoogde verkeers-densiteit (x 6) met zich brengen gepaard gaande met verkeersovertredingen en die ook geluidsoverlast, twist en rellen veroorzaken, 2/ dat het buurtonderzoek wijst op de toename van de prostitutie in de wijk en op de verglijding van de prostitutie van de dag naar de nacht met de verstoring van de nachtrust en van de openbare reinheid en een onveiligheidsgevoel bij de bewoners tot gevolg; dat de burgemeester uit dat alles de conclusie trekt dat er een noodzakelijk verband is tussen de uitbating van de twee inrichtingen en "de aantasting van de openbare orde en het gemak van doorgang in de Koop-liedenstraat" en dat de politiemacht niet over de nodige middelen beschikt om permanent aanwezig te zijn wanneer de prostituees verschijnen zodat "de gelijktijdige sluiting van hotel 'Studio Rose' en hotel 'Europe Studio' het enige middel is om permanent een einde te stellen aan de aanwezigheid van prostituees in de Koopliedenstraat en haar onmiddellijke omgeving en om bijgevolg de openbare orde en het gemak van doorgang te herstellen";

Overwegende dat verzoeker, blijkens het in het administratief dossier neergelegd proces-verbaal van zijn verhoor, op 20 december 1999 het ontwerp-besluit van de burgemeester overhandigd gekregen heeft, dat hij toen ook kennis genomen heeft "van de mogelijkheden tot beroep" -begrip dat voor het overige niet verduidelijkt wordt, meer bepaald niet of daarmee iets anders is bedoeld dan de bij de eindbeslissing gevoegde mededeling om te voldoen aan artikel 19, tweede lid, van de Raad van State-wet- en dat hij aan adjunct-commissaris Van Belle verklaard heeft geen "gedetailleerde verklaring" te willen afleggen "omtrent dit ontwerp tot sluiting" maar hem te willen laten verdedigen door een advocaat die "eerstdaags een onderhoud met de burgemeester zal aanvragen";

Overwegende dat verzoekers raadsman per fax op 21 december 1999 aan de burgemeester medegedeeld heeft dat zijn cliënt kennis genomen had van de "beslissing tot sluiting" maar dat hij zich ten over-staan van het college van burgemeester en schepenen wenst te verdedigen omdat het besluit hem onwettig en inopportuun voorkomt; dat hij op 23 december 1999 dan de onderhavige vordering tot schorsing heeft ingediend;

Overwegende dat de burgemeester op 24 december 1999 het aan verzoeker medegedeelde ontwerp van besluit daadwerkelijk ondertekend heeft, na er bijkomend op vermeld te hebben dat de uitbater "verhoord werd betreffende het ontwerp van het sluitingsbesluit en kennis gekregen heeft van de mogelijkheden tot beroep, zodat hij zijn verdedigingsrechten kon laten gelden"; dat dat besluit op 27 december 1999 ter kennis van verzoeker gebracht is met de mededeling dat zijn inrichting tot 26 maart 2000 gesloten moet blijven;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de vordering ingediend is op 23 december 1999 en dat

zij gericht is tegen een besluit van 20 december 1999 terwijl op dat ogenblik alleen maar een ontwerp van besluit aan verzoeker overhandigd was teneinde hem toe te laten zijn verdediging te voeren "tegen het nakend sluitingsbevel"; dat zij betoogt dat verzoeker zijn vordering ingesteld heeft tegen "een louter voor-bereidende handeling";

2.2. Overwegende dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting vraagt er akte van te nemen dat hij het voorwerp van zijn vordering uitbreidt tot het besluit van de burgemeester van 24 december 1999; dat hij ook stelt zijn gehele argumentatie op gelijke wijze, maar nu gericht tegen het besluit van 24 december 1999, gestand te blijven waarmee dan kan voorkomen worden dat hij onmiddellijk na het tussen te komen arrest een nieuwe -dezelfde- vordering moet indienen;

2.3. Overwegende inderdaad dat de vordering ingediend is op een ogenblik dat er nog geen eind-beslissing bestond, maar enkel een besluit in ontwerp, hetgeen aan verzoeker duidelijk medegedeeld is; dat de vordering initieel dus duidelijk zonder voorwerp was;

Overwegende evenwel dat de Raad van State in het arrest VAN DEN BRANDE, nr. 28.704 van 27 oktober 1987 gewezen heeft dat een beroep tegen een nog niet genomen maar voldoende precies geïdentificeerde beslissing ontvankelijk wordt wanneer in de loop van het geding die bepaalde beslissing dan toch genomen wordt; dat voor dit bijzonder geval die stelling bijgevallen wordt om reden dat het eindbesluit van 24 december 1999, wat zijn inhoud en zijn grondslagen betreft, in niets verschilt van het aan verzoeker vier dagen eerder overhandigde ontwerp, om reden dat verzoeker zijn gehele argumentatie ongenuanceerd van toepassing maakt op het eindbesluit en om reden dat het niet onwaarschijnlijk is dat de raadsman van verzoeker, geconfronteerd met een

tekst die reeds de bevestiging door het college van burgemeester en schepenen in het vooruitzicht stelde en mogelijk zelfs melding maakte van een beroep bij de Raad van State, door het eigen optreden van de verwerende partij misleid is en het ontwerp voor een echt eind-besluit heeft gehouden; dat het in die omstandigheden dan ook redelijk is -zelfs proceseconomisch een voordeel biedt- om, eerder dan de misslag van verzoeker te sanctioneren met een verwerping die onmiddellijk een nieuwe vordering kan uitlokken, de vordering te betrekken op de beslissing van 24 december 1999; dat de rechten van de verwerende partij daarmee in geen enkel opzicht zijn beknot; dat de exceptie wordt verworpen;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drie-voudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel aanvoert dat hem niet de gelegenheid geboden is zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen vooraleer de bestreden maatregel genomen is terwijl die maatregel hem ernstig treft en terwijl de verwerende partij zich ook niet kan verschuilen achter het dringend karakter van de zaak aangezien de toestand waaraan de burge-meester een einde wenste te stellen niet nieuw is en aangezien niet wordt uiteengezet welke hoogdringende omstandigheden een onmiddellijk optreden konden verant-woorden;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij niet

betwist dat een bevel tot sluiting van een inrichting op grond van artikel 134quater van de nieuwe gemeentewet een ernstige maatregel is die aan de hoorplicht onderworpen is; dat zij wel aanvoert dat het ontwerp van sluitingsbevel aan verzoeker betekend is en dat hij de mogelijkheid kreeg om daartegen verweer te voeren;

4.3. Overwegende dat de verwerende partij aan verzoeker een ontwerptekst van het sluitingsbevel heeft overgemaakt en hem op dat ogenblik kennis gegeven heeft van "de mogelijkheden tot beroep"; dat evenwel niet duidelijk is of zij daarmee aan verzoeker een uitnodiging richtte om ten overstaan van het bestuur zijn visie op de feitelijke gegevens en op de geplande sluitingsmaatregel naar voren te brengen dan wel hem medegedeeld heeft dat hij tegen het besluit een annulatieberoep kon indienen;

Overwegende dat het voor het voldoen aan de hoorplicht niet volstaat dat mededeling wordt gegeven van de feitelijke gegevens die aan de betrokkene als een verwijt worden aangerekend en, wanneer het bestuur over verschillende mogelijkheden beschikt om de tekortkoming tegen te gaan, ook van de maatregel die overwogen wordt; dat de betrokkene ook de gelegenheid moet hebben om nuttig, d.w.z. met kennis van zaken, voor zijn belangen op te komen;

Overwegende dat in dit geval uit de gegevens van het dossier niet blijkt dat verzoeker die mogelijkheid heeft gekregen; dat immers vooreerst van verzoeker moeilijk kon verwacht worden dat hij onmiddellijk ten overstaan van adjunct-commissaris VAN BELLE zou reageren op de inhoud van het ontwerp-besluit dat hem op 20 december 1999 werd voorgelegd, zeker nu niet aangetoond wordt dat de verwerende partij verzoeker reeds vroeger met de problematiek van de ordeverstoring in de wijk en het aandeel van zijn inrichting daarin had

geconfronteerd; dat voorts de hoorplicht wel niet zover reikt dat de betrokkene het recht kan opeisen om een raadsman te raadplegen en het treffen van het besluit zolang uit te stellen maar dat hij toch minstens de tijd moet krijgen om zich zelf een oordeel te vormen over alle gegevens die het bestuur hem ter kennis brengt; dat het bestuur, afhankelijk van de spoed waarmee het een beslissing wil nemen, die termijn kort kan houden maar niet zonder de betrokkene daarvan verwittigd te hebben, hetgeen te dezen niet het geval is geweest;

Overwegende dat verzoeker ten overstaan van adjunct-commissaris VAN BELLE verklaard heeft dat hij zich door een raadsman zou laten bijstaan en dat die raadsman een onderhoud zou aanvragen met de burgemeester; dat dat ook gebeurd is, daags na de kennisgeving van het ontwerp-besluit; dat in die zin aan verzoeker -die, het weze herhaald, voordien geen kennis blijkt gehad te hebben van de wijze waarop de verwerende partij de ordehandhaving in de buurt en de plaats van verzoekers inrichting daarin beoordeelde- niet kan verweten worden getalmd te hebben bij het formuleren van zijn bedenkingen bij het ontwerp van sluitingsbevel;

Overwegende dat de verwerende partij, door na de mededeling van het ontwerp-besluit niet te wachten op een inhoudelijke reactie van verzoeker, terwijl zij niet aantoont dat aan verzoeker enig getalm ten laste gelegd kan worden, de op haar rustende hoorplicht heeft geschonden; dat nochtans de reactie van verzoeker voor haar bijzonder nuttig had kunnen zijn omdat de burgemeester dan bij zijn uiteindelijke beslissing, te weten de aan de omstandigheden aangepaste maatregel om voor de toekomst de openbare orde te verzekeren, ook op de houding van verzoeker bij zijn afweging had kunnen betrekken;

Overwegende tenslotte dat de gegevens van

het dossier ook niet aantonen en dat de verwerende partij trouwens ook niet aanvoert dat de aangelegenheid dermate spoedeisend was dat zij zich van het nakomen van de hoorplicht vrijgesteld mocht achten;

Overwegende dat het middel gesteund op de schending van de hoorplicht ernstig is; dat die onregelmatigheid het besluit van 24 december 1999 vitieert en ook doorwerkt op het bevestigingsbesluit dat het college van burgemeester en schepenen op 28 december 1999 ter zake genomen heeft;

5. Overwegende dat met het bestreden besluit de inrichting van verzoeker voor drie maanden wordt gesloten; dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker als "gebruikelijke klandizie" heeft: "gewone koppels werkzaam in de kantoren en ministeries in de onmiddellijke omgeving van het Noordkwartier"; dat verzoeker niet onterecht wijst op het risico dat dat cliënteel zal wegblijven als gevolg van het aantasten van de reputatie van zijn inrichting door het bestreden sluitingsbevel, aangezien in de ogen van cliënteel van overdag de inrichting van verzoeker nu kan verschijnen als de draaischijf van de nachtelijke straatprostitutie in de wijk; dat in die zin verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat;

6. Overwegende dat de sluitingsmaatregel reeds uitwerking heeft sinds 27 december 1999; dat de afhandeling van de vordering volgens de gewone schorsingsprocedure nog maar weinig zal kunnen veranderen aan het nadeel dat verzoeker gekeerd wil zien; dat de behandeling van de zaak volgens de procedure van de hoogdringendheid gerechtvaardigd is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de burgemeester van de stad Brussel van 24 december 1999 houdende bevel tot sluiting van het hotel "Europe Studio", Kooplieden-straat, 4, te Brussel gedurende een periode van drie maanden.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes januari tweeduizend, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **A. VANDENDRIESSCHE.**